

מושב אלהים לשבתי וגו'.
ש'למדנו שחירם מ'לך צור עשה
עצמו אלוה. אחר ש'שלמה בא,
עשה לו בחכמתו שירד מאותה
עצה והודה לשלמה. ומשום כ'ף
פתוב, (מלכים-א ה) ויהי שלום בין
חירם ובין שלמה.

ושנינו, אמר רבי יצחק אמר רבי
יהודה, ש'שלח לו שד אחד,
והוריד אותו לשבעה מדורי
גיהנם, והעלה אותו ושלח לו
פתקים בכל יום ויום בידו, עד
שחזר והודה לשלמה. ושנינו,
שלמה י'רש את הל'בנה בכל
הצ'דדים, ומשום כ'ף שלט בכל
בחכמתו. ורבי שמעון בר יוחאי
שולט בחכמתו על כל בני
העולם, וכל אותם שעולים
בדרגותיו לא עולים אלא
להשלים עמו (אם לא שלמים עמו).

פתח רבי יוסי ואמר, (שיר ב) יונתי
בחגוי הסלע בסתר המדרגה וגו'.
יונתי - זו כנסת ישראל. מה יונה
לא עוזבת את כן זוגה לעולמים,
כ'ף כנסת ישראל לא עוזבת את
הקדוש ברוך הוא לעולמים.
בחגוי הסלע - אלו תלמידי
חכמים, שלא נמצאים במנהגה
בעולם הזה. בסתר המדרגה -
אלו תלמידי חכמים שצנועים,
שבהם חסידים יראי הקדוש
ברוך הוא, ששכינה לא וזה מהם
לעולמים. אז הקדוש ברוך הוא
תובע את כנסת ישראל בשבילם
ואומר, הראיני את מראיך
השמיעני את קולך פי קולך ערב,
שאין קול שנשמע למעלה, אלא
קולם של אלו העוסקים בתורה.
ו'למדנו, כל אותם העוסקים
בתורה בלילה, הדיוקן שלהם
נחקק למעלה לפני הקדוש ברוך
הוא, והקדוש ברוך הוא
משתעשע בהם כל היום ומסתכל
בהם, ואותו קול (של באן) עולה ובוקע את כל אותם רקיעים עד שעולה לפני הקדוש ברוך הוא,

חירם מ'לך צור עבד גרמיה אלוה. בתר
דשלמה אתא, עבד ליה בחכמתיה, דנחית
מההוא עיטא, ואודי ליה לשלמה. ובגין כ'ף,
(מלכים א ה) ויהי שלום בין חירם ובין שלמה.

ותנינו, אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, דשדר
ליה, חד שי'דא, ונחית ליד שב'עה
מדורין דגיהנם וסלקיה, ושדר ליה פתקין
בכל יומא ויומא בידיה, עד דאהדר, ואודי
ליה לשלמה. ותנינו. שלמה י'רית לה לסי'הרא,
בכל סטרוי. בגין כ'ף, בכלא שליט בחכמתיה.
ורבי שמעון כן יוחאי, שליט בחכמתיה על
כל בני עלמא, כל אינון דסלקין בדרגוי, לא
סלקין אלא לאשלמא עמיה. (ס"א א' לא שלמין עמיה).

פתח רבי יוסי ואמר, (שיר השירים ב) יונתי בחגוי
הסלע בסתר המדרגה וגו'. יונתי, דא
כנסת ישראל, מה יונה לא שב'קת כן זוגה
לעלמין, כ'ף כנסת ישראל לא שב'קת לקודשא
ברוך הוא לעלמין. בחגוי הסלע, אלין תלמידי
חכמים, דלא משתפחי בנייחא בעלמא דין.
בסתר המדרגה, אלין תלמידי חכמים,
הצנועין, דבהון חסידין דחלי קדשא בריך
הוא, דשכינתא לא אעדי מנייהו לעלמין.
כדין, קדשא בריך הוא מתבע בגינייהו לכנסת
ישראל, ואמר, הראיני את מראיך השמיעני
את קולך פי קולך ערב, דלית קלא משתמע
לעילא, אלא קלא דאינון דמתעסקי
באורייתא.

ותאנא, כל אינון דמתעסקי באורייתא,
בליליא, דיוקניהון אתח'קק לעילא
קמי קדשא בריך הוא, וקודשא בריך הוא
משתעשע בהו כוליה יומא, ומסתכל בהו.
וההוא קלא, (דחבא) סליק ובקע כל אינון
בהם, ואותו קול (של באן) עולה ובוקע את כל אותם רקיעים עד שעולה לפני הקדוש ברוך הוא,